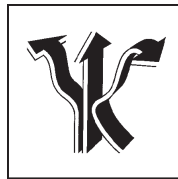


МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ



МАУП

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 5

Матеріали

*Звітної науково-практичної конференції науковців МАУП
“Соціальна практика та теоретико-методологічні
засади модернізації України
(політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)”
м. Київ, МАУП, 30 листопада 2017 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2017

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 12 від 25.10.17)*

Редакційна колегія:

М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко, д-р наук з держ. упр., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор).

*Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.*

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 5: Матеріали звітн. наук.-практ. конф. “Соціальна практика та теоретико-методологічні засади модернізації України (політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)”, 30 листопада 2017 р. / редкол. :
М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2017. — 352 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези доповідей учасників науково-практичних форумів МАУП, що відбувались у контексті загальноакадемічної Науково-практичної конференції “Соціальна практика та теоретико-методологічні засади модернізації України (політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)” з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43

Мороз-Ольшанська Н. В., Ольшанська О. П. <i>Культура як засіб людського розвитку в контексті євроінтеграційних процесів України</i>	297
Середюк К. В. <i>Підвищення ефективності діяльності сільськогосподарських підприємств України..</i>	299
Скиба Г. І. <i>Сучасний стан підвищення кваліфікації працівників бухгалтерії як вагомий фактор їх психічного пристосування до умов сучасної економіки.....</i>	302
Сладкевич В. П., Вітюк А. С. <i>Удосконалення управління конкурентоспроможністю підприємств молочної галузі України</i>	305
Сладкевич В. П., Краснокутська О. О. <i>Шляхи удосконалення інформаційного забезпечення процесу управління підприємствами</i>	307
Сомов Д. О. <i>Позитивні та негативні тенденції у практиці мотивації персоналу в Україні</i>	310
Сомов Д. О., Миронова М. Ю. <i>Розробка основних напрямів вдосконалення системи управління персоналом на ТОВ “Відродження”</i>	314
Тімко Н. І. <i>Облікова ставка як інструмент реалізації грошово-кредитної політики</i>	317
Тьорло В. О., Бевзан Ю. С. <i>Проблеми розвитку елеваторного господарства України в період становлення ринкових відносин</i>	321
Тьорло В. О., Мірошніченко В. В. <i>Проблеми розвитку транскордонного співробітництва західних регіонів України ...</i>	323
Філіна Г. І. <i>Управління ефективністю компанії на основі її фінансової архітектури</i>	326
Філіппов М. І., Мотов О. В. <i>Удосконалення управління торговельною діяльністю підприємств на ринку легкових автомобілів.....</i>	329
Филиппов М. И., Чжан Паньсин <i>Социально-экономическая эффективность профессионального развития персонала в СК “Украинская страховая группа”</i>	332
Цімошинська О. В. <i>Проблеми та шляхи удосконалення організації формування звітної інформації для складання балансу підприємства за міжнародними стандартами</i>	336
Бондаренко Е. В. <i>Сучасний стан функціонування венчурних інвестиційних фондів в Україні</i>	340
Дорофєєва К. О. <i>Удосконалення управління мотивацією праці на підприємстві</i>	343
Сенін М. Г. <i>Впровадження податку на виведений капітал в Україні</i>	346
Сотворенний М. М. <i>Проблеми дефіциту державного бюджету та шляхи їх подолання.....</i>	349

В. О. ТЬОРЛО

канд. екон. наук, ст. наук. співроб., проф. МКА, ННІМЕФ МАУП

В. В. МІРОШНИЧЕНКО

канд. екон. наук, доц., Національний ун-т "Києво-Могилянська академія"

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ТРАНСКОРДОННОГО СПІВРОБІТНИЦТВА ЗАХІДНИХ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ

Прикордонне розташування регіонів у наш час набуває вирішального значення для інтенсифікації їх розвитку. Можливості вказаного процесу значно зростають за умов, коли діловими партнерами в інтеграційній співпраці є країни з високим рівнем соціально-економічного розвитку. Та обставина, що Україна на заході має кордони з державами Європейського співтовариства, є вагомим чинником в реалізації можливостей розвитку прикордонних регіонів, які розташовані на прилеглих територіях. При цьому важливого значення в реалізації можливостей транскордонного співробітництва набуває налагодження співпраці на рівні загальнодержавних органів прикордонних країн та створення інституційних механізмів міжрегіонального співробітництва.

В наш час основними формами транскордонного співробітництва західних регіонів України є Єврорегіони, двостороннє економічне та культурне партнерство між населеними пунктами, різноманітні за тематичною спрямованістю форуми, семінари, конференції за участю представників сусідніх держав.

Західні області України понад два десятиліття співпрацюють із суб'єктами господарювання зарубіжних держав: з 1993 р. в межах Єврорегіону "Карпати" і з 1995 р. — Єврорегіону "Буг".

Як показують дослідження, найбільші резерви щодо можливостей соціально-економічного розвитку та екологічної стабілізації західних прикордонних територій України існують в межах Єврорегіону "Карпати" (КЄ), який був першим єврорегіоном за участю країн постсоціалістичного простору та найбільшим за площею (148 км²) економічним утворенням, з яким співпрацює наша держава. Він об'єднує 19 прикордонних адміністративно-територіальних одиниць Польщі, Словаччини, Угорщини, Румунії та України. Від нашої держави до нього входять Львівська, Івано-Франківська, Закарпатська та Чернівецька області.

Не дивлячись на тривалу транскордонну співпрацю суб'єктів господарювання України із зарубіжними партнерами, існує низка проблем щодо можливостей реалізацій міжнародного співробітництва. Насамперед це стосується недостатнього використання української стороною потенціалу розвитку вітчизняних регіонів, на чому було наголошено в Рекомендації 296 "Сталий розвиток гірських регіонів та досвід Карпатських гір" Конгресу місцевих та регіональних влад [1]. Зокрема акцентувалася увага на необхідності місцевим та регіональним органам влади активізувати роботу щодо територіального планування, впровадження належної соціальної політики стимулювання економіки та покращення ситуації на ринку праці.

Рішення Карпатської конвенції окреслюють можливості для співпраці країн та їх регіонів, а також місцевих громад, щодо управління земельними ресурсами, просторового планування, розвитком промисловості, транспорту та інфраструктури, туризму, культури і освіти [2]. При цьому, розроблена Державна програми сталого розвитку Українських Карпат, не достатньо узгоджена із положеннями Карпатської конвенції.

Україна також не достатньо використовує переваги часткового членства в Асоціації європейських прикордонних регіонів (АЄПР) для стимулювання регіонального розвитку. Зокрема, часткове членство у АЄПР надає можливість та створює додаткові переваги для участі у міжнародних проектах і програмах.

Слід зазначити, що ініціатива польської та української частини КЄ зі створення Концепції програми “Карпатський горизонт” була не достатньо обґрунтована щодо можливостей фінансової перспективи на 2014–2020 рр. Не було враховано інституційно-правові засади успішного функціонування Єврорегіону “Альпійський простір” та оновлені пріоритети транскордонного співробітництва регіонів країн — членів ЄС, що визначені у Порядку денному ЄС на 2020 рік [3], у політиці Фонду регіонального розвитку ЄС на період 2014–2020 рр., а також Фонду Згуртування ЄС на період 2014–2020 рр. [4].

Значною проблемою, що ускладнює можливості повноцінної реалізації потенціалу КЄ є неузгодженість українського та європейського законодавства щодо міждержавного регіонального співробітництва [5].

При визначенні перспектив розвитку прикордонних західних регіонів України важливе значення має виокремлення в їх межах територій пріоритетного розвитку та обґрунтування доцільної спеціалізації з врахуванням можливостей транскордонного співробітництва (беручи до уваги землекористування громад) та налагодження міжнародної співпраці в інформаційно-комунікаційній сфері [6].

Пріоритетним аспектом розвитку транскордонного співробітництва західних регіонів України є збільшення обсягів фінансової допомоги та розширення джерел фінансування з боку ЄС.

Отже, інтенсифікація транскордонного співробітництва західних регіонів України має надзвичайно важливе значення для їхнього соціально-економічного розвитку. Поки що участь західних регіонів нашої країни обмежується об'єднанням зусиль із зарубіжними країнами у вирішенні екологічних проблем. Проте значно вищою ефективністю використання існуючих резервів може бути від співпраці суб'єктів господарювання нашої держави з європейськими діловими партнерами у сфері реалізації міждержавних виробничих та туристичних програм. Комплексне використання внутрішньодержавних і міжнародних ресурсів та можливостей міжрегіонального розвитку буде сприяти також зростанню економіки України в цілому.

Джерела

1. Рекомендація 298 “Сталий розвиток гірських регіонів та досвід Карпатських гір” Конгресу місцевих та регіональних влад. Електронний ресурс. http://www.coe.int/T/Congress/Default_en.asp
2. Офіційний сайт Карпатської Конвенції. Електронний ресурс. <http://www.carpathianconvention.org/the-convention-17.html>
3. Territorial Agenda of the European Union 2020: Towards an Inclusive, Smart and Sustainable Europe of Diverse Regions agreed at the Informal Ministerial Meeting of Ministers responsible

- for Spatial Planning and Territorial Development on 19th May 2011 Godollo, Hungary; European Union Regional Policy, Regional policy for SMART growth in Europe 2020. Електронний ресурс. Режим доступу: http://ec.europa.eu/regional_policy/index_en.htm
4. Simplifying Cohesion Policy for 2014-2020, European Commission, Електронний ресурс. Режим доступу: http://publications.europa.eu/others/agents/index_en.htm
 5. Європейська політика сусідства. Офіційний сайт Представництва Європейського Союзу в Україні. Електронний ресурс. Режим доступу: http://eeas.europa.eu/archives/delegations/ukraine/what_eu/neighbourhood_policy_eastern_partnership/index_uk.htm
 6. Алмашій В. Роль органів місцевої влади у налагодженні транскордонного співробітництва України / В. Алмашій // Зб. наук. пр. — 2012. — Вип. 30 “Ефективність державного управління”. — С. 97–103.